

Lapsi on

OSA YHTEYTTÄ

Paras on edessä

Helluntiseurakuntien lapsityön linjaukset

Lapsen tarpeet ja oikeudet

1. Lapsi on arvokas
2. Lapsi kasvaa rakkaudesta
3. Lapsi tarvitsee turvaa

Lapsi ja vanhemmuus

4. Lapsi tarvitsee vanhemmuutta
5. Lapsi on osa yhteyttä

Lapsen hengellinen kehitys

6. Lapsi uskoo lapsen tavoin
7. Lapsi kasvaa hengellisesti

Lapsen maailma

8. Lapsi elää nykyajassa
9. Lapsi tarvitsee lapsuuden

Artikkeli on lapsityön linjauksia käsittelevän sarjan viides osa.

JUKKA PIIRAINEN

Lapsi kasvaa yhteydessä toisiin. Seurakuntayhteys luo parhaimmillaan pohjan sekä sosiaaliselle että hengelliselle kasvuille.

Voidakseen kasvaa terveeseen nuoruuteen ja aikuisuuteen, lapsen kehityksessä on fyysisen, sosiaalisen, henkisen ja hengellisen osa-alueen oltava tasapainossa. Lapsi ei kasva tyhjiössä, vaan hänen kasvatukseensa osallistuvat monet yhteisöt. Lapsi tarvitsee yhteyttä ja kannustusta. Perhe, päiväkotit, koulu, harrastusryhmät ja seurakunta ovat lapsen tärkeitä kasvuyhteisöjä, jotka osaltaan vaikuttavat hänen kehitykseensä.

Ihmisellä on luontainen tarve kohdata ja kokea Jumala yhdessä toisten ihmisten kanssa, eikä lapsi ole tässä suhteessa poikkeus. Sananlaskut kehottaa ohjaamaan lasta oikealle polulle, jottei hän siltä vanhanakaan poikkeaa (Snl. 22:6).

Kun lapsi kasvaa aitoon yhtey-

teen, hänen hengellinen ja sosiaalinen elämänsä pääsee rakentumaan kohti ehjää ja tasapainoista aikuisuutta. Siten hän vielä aikuisenakin voi tuntea seurakunnan tärkeäksi osaksi omaa elämäänsä.

Kasvu yhteyteen

Yhteiskunnan muuttuessa yhä enemmän antikristilliseksi on ehdottoman tärkeää, että lapsi saa kokea uskoviensa yhteyttä jo pienestä pitäen. Perheen ja seurakunnan tehtävänä on ohjata lapsen kasvua. Mikäli hän ei pääse kokemaan yhteyttä seurakunnassa, häntä kasvattavat muut yhteisöt, joiden arvot eivät välttämättä johda häntä hengellisesti oikeaan suuntaan.

Välillä tuntuu siltä, että joissakin seurakunnissa lapset halutaan "eristää" jumalanpalvelusten ulkopuolelle, jotteivät he häiritse tilaisuutta. Seurakunnissa olisi kuitenkin tärkeä järjestää perhejumalanpalveluksia, joissa jokainen ihminen kokisi kuuluvansa yhteyteen, olipa hän sitten pikkulapsi, iäkäs mummu tai vaari, sinkkuna elävä nelikymppinen

– tai kuka tahansa.

Ensimmäisenä vaiheena lapsen seurakuntayhteyteen kasvamisessa on se, kun lapsen vanhemmat tuovat pienokaisensa seurakunnan eteen siunattavaksi. Tämä arvokas tapa luo hienon sitteen perheen ja seurakunnan välille. Samalla se on osoitus siitä, että seurakunta haluaa olla vahvasti tukemassa vanhempia erityisesti lapsen hengellisessä kasvatuksessa.

Helluntiseurakuntien oppiin ei kuulu pienen lapsen kastaminen, koska hän on jo sellaisenaan kelpollinen Jumalalle. Kaste kuuluu Raamatun mukaan Jeesukseen uskova, joka itse haluaa ottaa kasteen ja seurata näin julkisesti Jeesusta. Kasteen kautta uskova liitetään seurakuntaan.

On luonnollista, että lapsi kasvettaaan seurakunnan yhteydessä uskoen henkilökohtaisesti Jeesukseen pelastajanaan ja seuraa häntä myös kasteelle.

Seurakunnassa opitaan sosiaalisia taitoja

Yhteyden rakentumisessa keskeisiä tekijöitä ovat sosiaaliset tai-

dot. Ensisijainen vastuu myös lapsen sosiaalisessa kasvatuksessa on luonnollisesti perheellä, jonka tehtävänä on opettaa toisten huomioonottamista, hyviä käytötapoja ja toisten ihmisten arvostamista.

Joku saattaa ajatella, että seurakunnassa on hyvin vaikeaa opettaa tällaisia asioita. Pyhäkoulut, kerhot, seurakunnan juttupalvelukset sekä muut tilaisuudet ovat kuitenkin oiva tilaisuus tarjota opetusta sosiaaliseen käyttäytymiseen. On tärkeää pyrkiä siihen, ettei kukaan lapsi jää yksin, ketään ei kiusata, yhteisissä hetkissä opetellaan kiittämään ja ottamaan kiitos vastaan. Pyhäksi opitaan sanomaan "ei" silloin kun siihen on syytä ja jokin ei tunnu oikealta.

Vanhan sanonnan mukaan "seura tekee kaltaiseksi". Siksi luonteva kasvuyhteisö terveyteen aikuisuuteen ovat hyvät uskovat ystävät, jotka löytävät seurakunnan keskeltä. Kun seurakunta tukee erilaisille ikäryhmille suunnatuilla toiminnolla keskinäistä tutustumista, sosiaalisten siteiden muodostumista ja ystävyyttä, lap-

si voi kasvaa yhteydessä ja kehitettyä myös sosiaalisissa taidoissa. Lasten vanhemmilla on tässäkin asiassa keskeinen rooli. Vanhempien onkin tärkeä mahdollistaa lastensa pääsy seurakunnan kerhoihin ja tilaisuuksiin.

Valitettavasti joskus törmää myös sellaisiin vanhempiin, jotka tekevät lähes mitä tahansa viedäkseen lapsensa johonkin harrastukseen, mutta esimerkiksi seurakunnan varkkikerhoon lapsi saa hankkia kyytinsä itse, vaikka vanhemmilla olisi hyvä mahdollisuus viedä hänet sinne.

Vastuuta ikäkauden mukaan

Yhteyden rakentumiseen kuuluu olennaisesti taito oppia kantamaan vastuuta. Lapsi oppii helposti siihen, että niin perheessä kuin seurakunnassakin kaikki on hänelle valmiina. Näin hän kasvaa ikään kuin palvelujen kuluttajaksi. Tässäkin suhteessa perhe ja seurakunta voivat kasvattaa lasta sosiaalisuuteen ja toisten palvelemiseen antamalla hänelle ikäkauteen sopivia vastuutehtäviä. Kuten aikuisina tiedämme, vastuuden hoitaminen ei aina ole

eivät kuulu lapsuuteen.

Koko elämä seurakunnan yhteydessä

Mikä voisikaan olla sen parempi kiitos seurakunnalle yhteyden ylläpitämisestä kuin se, että pieninä seurakunnan edessä siunattu lapsi tulee uskoon, käy kasteella, liittyy seurakuntaan, täyttyy Pyhällä Hengellä, menee naimisiin seurakunnan yhteydessä, tuo omat lapsensa siunattavaksi seurakunnan keskele, palvelee seurakuntaa vastuutehtävissä ja viimein - elämän päättyessä - siunataan haudanlepoon uskossa voittaneena Herran palvelijana.

mieluisaa, ja joskus se vaatii myös tiettyjä uhrauksia. Vastuun kantamista kuitenkin tarvitaan tasapainoiseen kehittymiseen.

Perheen ja seurakunnan tehtävä on suojella lapsuutta. Liian varhainen lapsuuden kadottaminen on alkamme yhteiskunnallinen ongelma. Lapsen tulee saada olla lapsi jokaisella elämän osalla riittävän kauan. Lapsen tulee saada kokea tullessaan hyväksytyksi juuri sellaisena kuin hän on. Hänen täytyy saada luottaa siihen, että hänestä pidetään huolta.

Myös lapsen herkkyyks ja alttius vaikutuksille on huomioitava kaikessa seurakuntatoiminnassa. Lasta on varjeltava asioilta, jotka

Kirjoittaja toimii Ison Kirjan nuorisotoimintojen johtajana sekä maailmanlaajuisen Royal Rangers Internationalin apulaisjohtajana.

Keltapaidat yläkuvassa ovat osa jippii@jippiimissio.fi

Yli 150 laulua

Ensimmäiset Jippii-laulut tehtiin vuosituhannen vaihteessa suomalaisia lapsia varten.

Nyt suomalaisia Jippii-lauluja on jo yli 150. Yhdestoista suomenkielinen Jippii-äänite on valmistunut. Laulujen nuotit ja musiikkitaustat on julkaistu lapsityötä varten. Jippii-musiikki on ammattilaisten tekemää. Työtä koordinoi Jippiimissio ry.

Ison-Kirjan nuorisotoimintojen päivitetty tiedot IK-opisto.fi

Yli 100 kuoroa

Nyt Jippii-kuoroja on Suomessa noin 100 ja Jippii-orkestereissa soittaa kymmeniä ammattisoittajia. Kaikki kuorot ovat itsenäisiä eri seurakuntien, kirkkokuntien ja koulujen kuoroja. Jippii-kuoroihin osallistuminen on ilmaista. Kaikki lapset ja lapsikuorot ovat tervetulleita toimintaan mukaan. Jippii-kuorot järjestävät konsertteja ja konserttimatkoja sekä laulavat erilaisissa tilaisuuksissa ja tapahtumissa.

Yli 100 kieltä

Jippii-laulujen kääntäminen on yllättänyt lauluntekijätkin. Lauluja alettiin kääntää virokseksi jo ennen kuin ensimmäinen äänite valmistui vuonna 2001, ja unkarinkielinen Jippii-äänite ilmestyi Unkarissa pian suomalaisen levyn jälkeen. Nyt Jippii-lauluja lauletaan eri puolilla maailmaa: nenetsin kielellä Pohjois-Siperiassa, missä pakkasta saattaa olla -50C ja Turkmenistanissa, missä lämpö kipuaa +50C asteeseen. Niitä lauletaan maailman korkeimman vuoren Mt. Everestin juurella Nepalissa, ja ne raikuvat merenpinnan alapuolella Israelissa. Valmiita Jippii-äänitteitä on tehty jo 62 kappaletta 36 kielellä. Laulujen käännösohjelmassa on yli 119 kieltä. Laulut äänitetään paikallisten lasten kanssa kussakin maassa. Jippii-kuoroja on syntynyt Viroon, Latviaan, Liettuaan, Venäjälle, Albaniaan, Armeniaan, Georgiaan, Nepaliin, Brasiliaan, Madagaskarille, Intiaan, Laosiin...

Laulut ovat työkaluja

Jippii-laulut ovat kuorojen työkaluja. Lasten kautta ilosanoma kiirii koteihin, kouluihin, päiväkoteihin, kauppakeskuksiin, vanhainkoteihin... Lapset laulavat kaikkialla, minne he menevät. Ilo leviää mummolaan, kummilaan, naapureille ja kaupantädeille. Moni pysähtyy kuuntelemaan ja ihmettelemään. Ilo tarttuu. Lapset tuovat vanhempiaan mukanaan. Jippii- toiminnassa moni on löytänyt oman paikkansa. Eri sukupolvet kohtaavat. Konserttimatkoilla monet maat ja kansat tulevat tutuiksi. Lapset laulavat samoja lauluja monilla kielillä yhdessä eri maiden lasten kanssa. Uusia ystäviä löytyy, ja kestäviä ystävyys-suhteita syntyy. Kulttuurien rajat madaltuvat.

Jippii alku ja vähän jatkostakin

Jippii-lapsityö alkoi Suomessa vuonna 1998. Silloin järjestettiin Jippii-näytelmäkiertue eri puolilla Suomea. Pienet lasten ja nuoren ryhmät esittivät tarinan maailman valloittamisesta.

Kulissit olivat yksinkertaisia. Roolivaatteita piti vaihtaa usein, koska näyttelijäryhmät olivat pieniä. Mukana olevilla lapsilla ja nuorilla oli into kertoa Jeesuksesta ja osallistua lähetystyöhön. Silloin ei ollut vielä Jippii-lauluja. Kun Jippii-kiertue päättyi vuonna 1999, pieni lapsi kysyi: ”Koska tulee Jippii 2?”

Jippii 2 –kiertueen aikana uusia lauluja alkoi syntyä. ”Jippii, Taivaan Isän hommissa äänite” julkaistiin 2001. Jippii 2 –kiertuetta seurasivat Jippii 3 ja Jippii 4 –kiertueet sekä Mostokin ihme –musikaali. Lasten Jippii-lähetystapahtumia järjestettiin eri puolilla Suomea vuosina 1998-2006. Lapsikuoroja alkoi syntyä eri seurakuntiin, kirkkokuntiin ja kouluihin. Vuonna 2006 järjestettiin Jippii valokulkue läpi Suomen ja Viron. Yhden kuukauden aikana järjestettiin lukuisia konsertteja 56 paikkakunnalla. Kiertue päättyi Hartwall Arenalla järjestettyyn suureen Valojuhlaan, jossa lauloi yli 1000 lapsen Jippii-kuoro.